

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8MCdo/1/2014
Identifikačné číslo spisu:	8311209632
Dátum vydania rozhodnutia:	30.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Oľga Trnková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8311209632.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Oľgy Trnkovej a členov senátu JUDr. Ladislava Górásza a JUDr. Mariána Sluka, PhD., v právnej veci žalobkyne EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, zastúpenej Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, v mene a na účet ktorej koná advokát a konateľ Mgr. Tomáš Kušnir, proti žalovanej L. G., bývajúcej v Y., za účasti vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa - HOOS, so sídlom v Prešove, Vážecká 16, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom v Stropkove, Nám. SNP 7, o 1 068, 76 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 21 C 17/2012, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 20. decembra 2012 sp. zn. 19 Co 87/2012 a Okresného súdu Humenné z 20. marca 2012 č. k. 21 C 17/2012 - 80, takto

rozhodol:

Mimoriadne dovolanie z a m i e t a .

Žalobkyňa je povinná zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania o mimoriadnom dovolaní 95, 29 € na účet JUDr. Ambróza Motyku do troch dní.

Odôvodnenie

Okresný súd Humenné rozsudkom z 20. marca 2012 č. k. 21 C 17/2012 - 80 žalobu zamietol, žalovanej náhradu trov konania nepriznal a žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť trovy vedľajšieho účastníka vo výške 283, 87 € k rukám právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výkonaným dokazovaním mal preukázané, že žalovaná a právny predchodca žalobkyne 1. októbra 2004 uzavreli zmluvu o poskytnutí fexipôžičky, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1 493, 72 € (45 000 Sk). Tento sa žalovaná zaviazala splatiť v 60 mesačných splátkach po 37, 85 € (1 140, 26 €) so začiatkom splatnosti od 1. novembra 2004 s poslednou splátkou 1. októbra 2009. Zmluvné strany dohodli pevnú úrokovú sadzbu 17, 90 % ročne, nemennú po celú dobu splácania úveru. Ročná percentuálna miera nákladov bola zmluvnými stranami dohodnutá vo výške 9, 72 %, celkové náklady vo výške 2 375, 54 € (71 565, 60 Sk) a výška úrokov s poplatkami vo výške 881, 82 € (26 565, 60 Sk). Z dôvodu neuhradenia dlžnej sumy žalovanou, žalobkyňa (právny predchodca) predmetnú zmluvu vypovedala k 8. októbra 2007 s dátumom splatnosti úveru k 12. novembru 2007. Zmluvou o postúpení

pohľadávky zo 14. decembra 2007 právny predchodca žalobkyne (VÚB, a. s.) postúpil pohľadávku žalobkyni. Účastníci 16. októbra 2010 uzavreli dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznání závazku, ktorej predmetom bolo uznanie dlhu žalovanou a súčasne jej záväzok splatiť dlh formou mesačných splátok po 33 €. Pri riešení vznesenej námietky premĺčania súd poukázal na okolnosti uzavretia predmetnej dohody, z ktorých vyplýva, že žalovaná dohodu iba podpísala, táto bola vopred pripravená na predtlačí. Žalovaná jej podmienky osobitne nevyjedнала, ale boli v rámci kontraktácie nadiktované v režime tzv. štandardnej typovej (adhéznej) zmluvy - dohody. Teda aj v tomto konkrétnom prípade žalovaná nemala možnosť podstatným spôsobom obsah predmetnej dohody ovplyvniť. Konštatoval, že právny úkon musí byť urobený slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne, ak nie sú splnené tieto podmienky, nemôže ísť o platný právny úkon. Ak právny úkon trpí vadami vôle alebo trpí vadami prejavu, je absolútne neplatný. Právne úkony postihnuté absolútnou neplatnosťou nemajú za následok vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností. Súd na takúto neplatnosť musí prihliadať, resp. z nej musí vyvodzovať dôsledky aj z úradnej povinnosti. Okrem toho súd dospel k záveru, že dohoda neobsahuje podstatnú náležitosť pre uznanie dlhu - určité vymedzenie právneho dôvodu t. j. právneho titulu vzniku záväzku, ktorý sa uznáva, lebo obsahuje len uvedenie zmluvy bez uvedenia o akú zmluvu ide. Neplatné uznanie dlhu nemôže mať ani právne následky riadneho uznania dlhu a to aj vo vzťahu k premĺčaniu, preto námietku premĺčania vznesenú vedľajším účastníkom vyhodnotil za dôvodnú, keď prijal názor, že žiadny právny predpis nebráni vedľajšiemu účastníkovi vzniesť námietku premĺčania v mene žalovanej. Podotkol, že v danom prípade ide o spotrebiteľský vzťah, na ktorý sa podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka aplikuje ustanovenie, ktoré je pre spotrebiteľa výhodnejšie a to vrátane posúdenia platnosti právneho úkonu. Stotožnil sa aj s argumentáciou vedľajšieho účastníka z hľadiska uznania dlhu. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., nezistil dôvod pre aplikáciu § 150 O.s.p.

Krajský súd na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 20. decembra 2012 sp. zn. 19 Co 87/2012 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet právneho zástupcu trovy odvolacieho konania vo výške 94, 80 € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Krajský súd citoval príslušné ustanovenia aplikovaných právnych predpisov a uviedol, že z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná uznala dlh, o premĺčaní ktorého nevedela. Preto takéto uznanie dlhu nemôže mať právny následok uznania. Po vznesenej námietke premĺčania vedľajším účastníkom, ku ktorej sa žalovaná pripojila, bolo správne zaoberať sa touto námietkou a vyhodnotiť jej dôvodnosť. Odvolací súd v tomto smere poukázal na správne odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa, na ktoré odkázal. K odvolacím námietkam ešte dodal, že k platnému uznaniu záväzku na základe dohody zo 16. októbra 2010 nedošlo. Premĺčaciu dobu nebolo možné počítat' inak, ako prvostupňový súd. Keďže k vypovedaniu zmluvy došlo k 8. októbru 2007 s dátumom splatnosti k 12. novembru 2007 a vzhľadom na to, že žaloba bola podaná na súde 30. augusta 2011, došlo k premĺčaniu nároku uplatneného žalobkyňou. Pretože predmetná dohoda je neplatná, nebolo možno počítat' premĺčaciu dobu až od jej uzavretia. Napokon námietku premĺčania vzniesla aj samotná žalovaná. Za správne považoval aj rozhodnutie o trovách konania, lebo neboli preukázané podmienky na aplikáciu § 150 O.s.p. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku krajského a okresného súdu podal na podnet žalobkyne mimoriadne dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky. Navrhol ich zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že súdy sa dôsledne neriadili ním citovanou právnou úpravou. Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom konania bol žalobou uplatnený nárok na zaplatenie postúpenej pohľadávky vyplývajúcej z úverovej zmluvy, ktorá mala charakter zmluvy spotrebiteľskej. Ďalej, že súd prvého stupňa v rámci dokazovania vo veci samej podľa § 153 ods. 3 O.s.p. neskúmal prijateľnosť v úverovej zmluve uvedených podmienok, ale na základe vedľajším účastníkom vznesenej námietky premĺčania sa zaoberal platnosťou dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání závazku zo 16. októbra 2010. Táto obsahuje viacero právnych úkonov, zachytených na jednej listine. Poukázal na zabezpečovaciu funkciu inštitútu uznania záväzku podľa § 558 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o uznanie práva čo do dôvodu, nemusí byť tento dôvod v listine obsahujúcej uznanie práva uvedený vždy výslovne, ale musí byť jednoznačne vyvoditeľný z inej skutočnosti, ktorá je v listine o uznání dlhu nesporná. Dôvod vzniku záväzku, ktorý žalovaná uznáva, vyplýva zo zmluvy o úvere z 1. októbra 2004 uvedeného čísla.

Uvedenie čísla zmluvy, označenie zmluvných strán i dátumu uzatvorenia zmluvy je dostatočne určitým vymedzením, z ktorého vyplýva právny dôvod vzniku záväzku. Z tohto dôvodu nie je možné považovať uznanie záväzku žalovanou za neurčité a postihnúť ho sankciou absolútnej neplatnosti. Z toho vyplýva, že splnením predpokladov uvedených v § 558 Občianskeho zákonníka dochádza jednak k založeniu vyvrátiteľnej právnej domnienky trvania dlhu a jednak sú s ním spojené i právne účinky pretrhnutia premĺčacej doby podľa § 110 ods. 2 vety druhej Občianskeho zákonníka. Na vyhovieť vznesenej námietky premĺčania nebol zákonný dôvod. Preto je právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov nesprávne (§ 243e ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu navrhla, aby mu Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedených dôvodov vyhovel.

Vedľajší účastník navrhol mimoriadne dovolanie z konkretizovaných dôvodov zamietnuť a priznať mu náhradu trov dovolacieho konania. Poukázal pritom na rozhodovacia prax krajských súdov v obdobných veciach a právne závery vyslovené v uvedených rozhodnutiach krajských súdov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods.3 O.s.p.), po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas (§ 243g O.s.p.) generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243e ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu v rozsahu podľa § 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie nie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 243e ods. 2 O.s.p. mimoriadne dovolanie možno podať len proti tomu výroku súdneho rozhodnutia, ktoré účastník konania, osoba dotknutá týmto rozhodnutím namietala.

Podľa ods. 3 tohto ustanovenia generálny prokurátor Slovenskej republiky nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 242 ods. 2 O.s.p.).

V zmysle § 243f ods. 1 O.s.p. môže byť mimoriadne dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný rozsahom mimoriadneho dovolania, ale i v mimoriadnom dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tzv. inými vadami, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Vady konania uvedené v § 237 O.s.p. a tzv. iné vady konania (§ 243f ods. 1 písm. a/, b/ O.s.p.) v mimoriadnom dovolaní generálny prokurátor nenamietal a ich existenciu nezistil ani dovolací súd.

Generálny prokurátor namietal nesprávne právne posúdenie veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.) súdmi nižšieho stupňa z hľadiska platnosti dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo 16. októbra 2010 a následne vyhodnotenia vznesenej námietky premĺčania nároku uplatneného žalobkyňou.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Je nepochybné, že predmetom konania v danej veci bol žalobkyňou uplatnený nárok na zaplatenie sumy 1 068, 76 € s príslušenstvom titulom nesplateného úveru.

Z hľadiska skutkového stavu bolo v preskúmvanej veci dokazovaním vykonaným súdmi nižších

stupňov zistené, že medzi právnou predchodkyňou žalobkyne (VÚB, a. s.) a žalovanou bola 1. októbra 2004 uzavretá zmluva o fexipôžičke, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 45 000 Sk s lehotou splatnosti 60 mesiacov a dátumom prvej a poslednej anuitnej splátky 1. novembra 2004 a 1. októbra 2009 vo výške 1 140, 26 Sk. V zmluve bola dohodnutá forma splácania úveru (bankovým inkasom z osobného účtu), ročná percentuálna miera nákladov (9, 72 %), dohodnuté celkové náklady dlžníka (71 565, 60 Sk), výška úrokov s poplatkami (26 565, 60 Sk) a výška poplatkov splatných ku dňu uzavretia zmluvy. Súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky VÚB, a. s. pre poskytovanie spotrebných úverov a poistených spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom. Právny predchodca žalobkyne zmluvu (z dôvodu riadneho a včasného nesplácania úveru) k 8. októbru 2007, s dátumom (predčasnej) splatnosti úveru k 12. novembru 2007, vypovedal. Medzi žalobkyňou a žalovanou bola 16. októbra 2010 v Y. (mieste bydliska žalovanej) uzavretá dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, podľa ktorej žalovaná uznáva čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom (VÚB, a. s.), uvedeného čísla z 1. októbra 2004 s tým, že dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 704, 01 € a príslušenstva vo výške 149, 37 € (čl. 2.). Čl. 3 dohody - forma splatenia úveru - obsahuje výšku mesačnej splátky, záväzok k úhrade príslušenstva, vyhotoviť a zaslať splátkový kalendár a vyhlásenie o vedomosti o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Čl. 4 obsahuje rozhodcovskú doložku a čl. 5 záverečné ustanovenia zmluvy. Žalovaná v konaní nepoprela, že predmetnú dohodu podpísala, ale špecifikovala, za akých okolností. Teda v mieste svojho bydliska, po jej predložení na podpis „pánom S.“, ktorý sedel v aute, kde ju aj vypisoval a ktorému uviedla, že uvedené splátky - tvrdil, že sú to len splátky - „povedal mi, že je to len také jak splátkový kalendár, aspoň po tých 30 € „ - nebude zvládať splácať s tým, že nebola oboznámená s ostatnými náležitosťami dohody, vrátane premlčania. Prečítala z nej len to, že je uvedená výška dlhu, mesačné splátky a číslo účtu, na ktorý má platiť a o rozhodcovskej doložke, čomu nerozumela. Na otázku, či bola nútená podpísať dohodu doslovne uviedla, že „on ma nútil len tak, že mi povedal, že za to on tu prišiel, že to mám podpísať, že to nič nie je, že sú to len splátky, že to len tak“. Žalobkyňa uvedené tvrdenia žalovanej ohľadom okolností podpísania dohody nespochybňovala a ani nenavrhol a nepredložila dôkazy, ktoré by ich spochybnili (zápisnica o pojednávaní na Okresnom súde Humenné z 20. marca 2012, na ktorom bolo vyhlásený rozsudok). Vedľajší účastník, ktorý vstup do konania (na strane žalovanej) oznámil podaním z 28. novembra 2011 (čl. 29 spisu) vzniesol námietku premlčania, ku ktorej sa žalovaná pripojila (čl. 77 p. v. spisu).

Z takto zisteného a ustáleného skutkového stavu súdy nižšieho stupňa vyvodili právny záver, podľa ktorého predmetná dohoda t. j. právny úkon, ktorý nebol urobený slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne, vrátane uznania dlhu pre absenciu podstatnej náležitosti (určitého vymedzenia právneho dôvodu), je absolútne neplatná. Následne z neho vyplývajúci právny záver o dôvodnosti vznesenej námietky premlčania, lebo došlo k premlčaniu nároku uplatneného žalobkyňou. Takýto právny záver má podľa názoru dovolacieho súdu oporu v zistenom skutkovom stave vyplývajúcom z konkrétnych (špecifických) okolností danej veci.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z. spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú ne jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ods. 3 spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa („neprijateľná podmienka“).

Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia neprijateľné podmienky sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 5 zákona č. 285/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ak bol spotrebiteľský úver poskytnutý na zakúpenie tovaru alebo poskytnutie služby, veriteľ je oprávnený od zmluvy odstúpiť, ak je spotrebiteľ v omeškaní jednej splátky za časové obdobie dlhšie ako tri mesiace alebo dvoch splátok.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len, ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo, ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

V danej veci nebolo sporné, že medzi účastníkmi ide o spotrebiteľský vzťah, kde na jednej strane vystupuje spotrebiteľ - žalovaná a na druhej strane dodávateľ (podnikateľ) - žalobkyňa (právny nástupca VÚB, a. s.).

Je tiež nepochybné, že uznanie záväzku je jednostranný právny úkon, v ktorom dlžník uznáva záväzok čo do dôvodu a výšky. Na jeho platnosť je potrebná písomná forma, prisľub zaplatenia dlhu a špecifikácia dlhu s uvedením jeho dôvodu a výšky, avšak samotné splnenie týchto náležitostí nerobí z právneho úkonu uznávacie vyhlásenie, pokiaľ nie je podložené tiež slobodnou vôľou konajúcej osoby smerujúcou ku vzniku práv či povinností z neho vyplývajúcich.

Súdy nižšieho stupňa pri svojom závere o neplatnosti tohto právneho úkonu správne vychádzali predovšetkým z nedostatku vôle a slobody (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka) žalovanej pri podpise predmetnej dohody, ktorý bol preukázaný zisteným skutkovým stavom.

Vychádzajúc zo skutkových okolností, za ktorých žalovaná predmetnú dohodu podpisovala, keď nemala vedomosť, že podpisuje aj uznanie záväzku a že tento záväzok je premlčaný, možno prísť len k záveru, že pri uznávacom prejave absentovala slobodná vôľa žalovanej takýto jednostranný právny úkon urobiť. Preto je takýto právny úkon v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatný a preto nemohol ani nastať právny následok uznania záväzku vyplývajúci z ustanovenia § 558 Občianskeho zákonníka.

Následne, keďže nedošlo k platnému uznaniu záväzku žalovanou tým, že podpísala predmetnú dohodu, nemožno vo vzťahu k premlčaniu aplikovať ustanovenie § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka t. j. desať ročnú premlčaciu dobu. Preto je správny aj záver súdov nižšieho stupňa o dôvodnosti námietky premlčania, pretože ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať (§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Z uvedených dôvodov nemožno považovať námietky generálneho prokurátora smerujúce k právnemu záveru súdov nižšieho stupňa o neplatnosti právneho úkonu - uznania záväzku - obsiahnutého v predmetnej dohode a z neho vyplývajúceho právnemu záveru o premlčaní pohľadávky uplatnenej žalobkyňou za dôvodné.

Z týchto dôvodov dovolací súd mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky zamietol podľa § 243b ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.

Dovolací súd žalobkyni, ktorá podala podnet na mimoriadne dovolanie, uložil povinnosť nahradiť trovy dovolacieho konania vedľajšiemu účastníkovi (§), ktoré pozostávajú z odmeny za jeden úkon právnej služby t. j. vyjadrenie k mimoriadnemu dovolaniu á 71, 37 €, režijný paušál 8, 04 € a 20 % DPH 15, 88 €, spolu vo výške 95, 29 € (§ 13a ods. 1, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.